

De Staatsraad, Gouverneur van Vriesland, brengt ter kennis van de belanghebbende personen, dat, op heden invorderbaar gesteld, en, tot dat einde afgezonden zijn de eerste suppletore Patentkohlieren van alle Gemeenten of Ontvangdistricten in deze Provincie, in welke aangiften hebben plaats gehad, over de dienst 1839/40, gedurende de maanden Mei, Junij en Julij 1839, en wijders dat men tegen verkeerde of te hooge aanslagen, welke er in voormelde Kohlieren mogten bestaan of worden verondersteld, zich, bij reclame, zal kunnen voorzien, mits dezelve behoorlijk ingerigt en met de vereischte bijlagen voorzien, uiterlijk vóór of op den 1 Januarij aanstaande ingediend zijn bij den Heer Controleur der Directe Belastingen, In- en Uitgaande Regten en Accijnsen, in de divisie van Contrôle waarin de aanslag is geschied.

Leeuwarden,
den 19 September 1839,

De Staatsraad, Gouverneur,
VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.

PROVINCIE VRIESLAND.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 4 October 1839, des voormiddags ten 10 ure, zal aan het Gouvernementshuis te Leeuwarden, worden aanbesteed,

Het dagelijksch Onderhoud met de aanvulling der nog ontbrekende Meubelen in het provisionele Locaal voor het Gerechtshof en Regtbank te Leeuwarden.

Het Bestek daartoe zal tien dagen te voren ter lezing liggen aan opgemeld Gouvernementshuis en op de gewone leesplaatsen, binnen Leeuwarden, terwijl verder vier dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing zal geschieden door den aanwezigen Opzigtter, en inmiddels de nader verlangde inlichtingen zijn te bekomen bij de Heeren Hoofd-Ingenieur en Rijks-Ingenieur van den Waterstaat te Leeuwarden.

Leeuwarden,
den 21 September 1839.

De Staatsraad, Gouverneur van Vriesland,
VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Leeuwarden, brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen; dat, ter aanvulling van het aftredend een derde en van een buitengewone vacature in het Kiezers-Collegie binnen deze Stad, door de stemgerechtigden, als zoodanig benoemd zijn de heeren:

Mr. Binse Albarda.
Lodewijk Noë.
Hendrik Willem Alma.
Jan Carel Kutsch.
Thijs Feenstra.
Mr. Tiete Solkes Tromp.
Pieter de Vries.
Pier Zeper.
Mr. Pieter François Martin.
Nolle Jan Dirks.
Carel Willem Katwinkel.
Julius Vitringa Coulon.
Regnerus Hendrik Sjuck Gerrolt Juckema van Burmania Baron Rengers,
en Sjoerd Spree.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
THIJS FEENSTRA.
Ter ordonnantie van dezelve,
M. S. DE WAL.

Leeuwarden,
den 28 September 1839.

EGYPTE.

ALEXANDRIE, den 26 Augustus. Het onderstaande kan men als officieel mededeelen. De Onder-Koning heeft aan de hier gevestigde konsuls-generaal te kennen gegeven, dat hij nog eene maand de beslissing der hoven zal te gemoet zien en dat hij verwacht die beslissing te zullen zien overeenstemmen met zijne eerste verklaring, dat is, de erfelijkheid over al de landen, welke hij tegenwoordig onder zijn gezag heeft, en de verwijdering van Chosrew-pacha; voor het geval dat deze beslissing niet binnen den tijd van eene maand wierd ontvangen, had hij reeds bevelen uitgevaardigd om Ibrahim-pacha in Klein-Azie te doen oprukken. De Onder-Koning heeft aan de konsuls-generaal verder verklaard, dat wanneer eene Europesche vloot voor Alexandrie verscheen om de Turksche vloot terug te eischen, Ibrahim-pacha ook voor dat geval bevel had om verder voort te rukken. Zelfs bijaldien Ibrahim-pacha verklaarde, dat op zijne tegenwoordige legerplaatsen geen leeftocht meer ware te vinden zoude hij, de Onder-Koning, hem ook in dat geval oogenblikkelijk de magtiging verleen om op te marcheren.

PRUISSEN.

BERLIJN, den 19 September. Men meent te weten, dat hier uit Rusland tijdingen zijn ontvangen, welke de aankomst van Keizer Nikolaas te Berlijn nog tegen den 28 dezer doen vermoeden. Met dezelfde berigten moet zijn gemeld, dat het legerkamp van Borodino vroeger dan aanvankelijk was bepaald, is opgeheven en de daar vereenigd geweest zijnde troepen naar de zuidelijke deelen des Rijks op marsch zijn getogen. Als aanleiding tot deze militaire beweging wordt het verschil van gevoelens der groote Mogendheden ten aanzien van de Oostersche kwestie opgegeven; Rusland wordt gezegd zich geheel uit deze zaak te hebben teruggetrokken. Men is hier uiterst verlangend naar de bevestiging van deze belangrijke tijding.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 25 September. Uit Galacz, 6 September, wordt het volgende gemeld: „Uit Odessa wordt geschreven, dat daar en in de haven van Sebastopol de grootste bedrijvigheid heerscht. Reeds hebben meer dan 18 groote oorlogsschepen, benevens een geëvenredigd aantal kleinere vaartuigen, zich daar verzameld, en onder de troepen in de zuidelijke gouvernementen moet veel beweeging heerschen. Men ziet hier met de uiterste belangstelling iets naders omtrent het doel van al deze oorlogszuchtige maatregelen te gemoet. Velen beweren, dat Ibrahim-bassa van zijn vader bevel heeft ontvangen, om voorwaarts te rukken, in geval het onderhoud zijner armee dit vordert, en dat de genoemde veldheer daarom aan dit bevel voldaan heeft en zich reeds op korten afstand van Koniah bevindt. Anderen meenen, dat zich onder de Europesche mogendheden groote verschillen hebben opgedaan, die voor eene algemeene vredes-breuk doen vreeszen. Dit zij zoo als het wil; zeker is het, dat bijna de geheele Russische zee-magt, die aan de kust van Circassie gebruikt werd, teruggeroepen en reeds naar Sebastopol teruggekeerd is. Bovendien worden nog alle bruikbare oorlogsschepen met spoed uitgerust, en gereed gemaakt, om elk oogenblik landings-troepen aan boord te kunnen nemen.”

Het dagblad van Augsburg, hetwelk dit berigt mededeelt, behelst ook berichten uit Parijs van het midden dezer maand, hoofdzakelijk inhoudende, dat Rusland voor eenigen tijd voorstellen aan het Engelsche bewind heeft gedaan, om gemeenschappelijk met hetzelfde de Oostersche zaak te beslechten, doch dat deze voorstellen zijn verworpen; — dat daarop de heer v. Brunow met nadere voorstellen van Rusland naar Londen is gezonden, maar dat het te denken is, dat deze aldaar te laat zullen zijn aangekomen, vermits de admiraal Stoppford inmiddels reeds gelast moet wezen, om met het grootste gedeelte zijner vloot de Dardanellen binnen te zeilen en zich voor Konstantinopel te posteren; — dat het Engelsche bewind de Fransche regering heeft uitgenoodigd, om aan dezen voorstel deel te nemen, maar dat dit voorstel is afgewezen, met bijvoeging, dat de Fransche vloot slechts dan naar Konstantinopel zal zeilen, wanneer eene Russische vloot in den Bosphorus mogt binnenloopen; — dat men van de Fransche zijde het Engelsche bewind, in het belang van het behoud des vredes, verzocht heeft niet de Dardanellen binnen te zeilen, maar dat men het vermoeden heeft, dat deze voorstellingen wel ingang zullen vinden bij het Londensche bewind, hetwelk besloten schijnt te hebben de aan Rusland bij het tractaat van Teheran verleende voorregten te vernietigen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 23 September. Men verwacht eerstdaags eene benoeming van nieuwe Pairs, en zegt dat, onder anderen, de heeren Méchin en Persil tot die waardigheid zullen verheven worden.

De oppositiebladen spreken in bedekte bewoordingen van een huwelijks-ontwerp tusschen een der Fransche Prinsen en de jonge Koningin van Spanje, met bijvoeging dat de staatsgevangenis van don Carlos te Bourges duren zal tot dat de onderhandelingen wegens dit huwelijk haar beslag zullen gekregen hebben.

De zaak der geprotesteerde wissels van de Bank der Vereenigde Staten, op het huis van de heeren Hottisinger en Comp. alhier, is geschikt, naardien het bankiershuis Rothschildt aangenomen heeft het montant te accepteren, onder waarborg van den heer Joudon.

Den 20 en 21sten hebben onder de werklieden te Rijssel oproerige bewegingen plaats gehad, die echter gelukkig gestild zijn. Te Mans is de rust volkomen hersteld.

In brieven van Toulon wordt beweerd, dat de tegenwoordige bevelhebber van het Fransche eskader in de Levant, de admiraal Lalande, binnen kort teruggeroepen zal worden, en wel op aandrang van andere Mogendheden, die hem als medepligtige aan de overlevering der Turksche vloot aan den Egyptischen Onderkoning beschouwen. Als opvolger van den admiraal noemen sommigen den Franschen gezant Roussin, anderen den admiraal Baudin, die zich in de geschillen met Mexico heeft onderscheiden, en wederom anderen den heer de Mackau.

Te Tunis en Tripoli zou de tijding van den slag bij Nezip een ongunstigen invloed op de gehoorzaamheid der beide Pacha's aan de Porte gemaakt hebben, zoodat aldaar luid verhaald werd dat zij het voorbeeld van Mehemed-Ali volgen en zich onafhankelijk verklaren willen.

Don Carlos is den 19den te Perigeaux en den 20sten te Limoges doorgetrokken, en door de autoriteiten met al de onderscheiding die zijn rang vordert ontvangen.

De Pretendent en zijne familie zullen te Bourges niet het paleis van den aartsbisschop, maar een ander hôtel betrekken, dat door de tegenwoordige eigenaars voor vier en twintig duizend francs in het jaar zou zijn afgestaan.

Den 15den zijn weder vier carlistische bataillons op Fransch grondgebied getrokken en hebben hunne wapenen nedergelegd.

Het getal der vlugtelingen uit het carlistisch leger, dat eene wijkplaats in Frankrijk gezocht heeft, wordt op duizend officieren en acht duizend soldaten geschat. Omtrent vier duizend uitgewekenen bevinden zich te Bayonne, en het plaatselijk bestuur dier stad heeft de menschlievendheid der ingezetenen ingeroepen, om deze ongelukkigen van kleederen en andere noodwendige behoeften te voorzien.

Daarentegen hebben vele andere families, die sedert gerulmen tijd te Pau verblijft hielden, die stad verlaten, en naar hun vaderland terug te keeren. Daaronder telt men den hertog van Grenada en zijn gezin.

Volgens eene alhier ontvangen telegraphische dépêche uit Bayonne, van eergisteren, had Espartero zich naar Pampeluna begeven, waar hem een luisterrijk onthaal wachtte. Hij had eene brigade in de vallei van Bastan achtergelaten. Urdax en Vera waren door troepen der Koningin bezet; de inwoners hadden die plaatsen niet verlaten, en vele soldaten waren derwaarts wedergekeerd, om hunne gewone bezigheden te hervatten. Estella en Allo bleven nog door de Carlisten bezet, die verklaard hadden dat zij zich aan niemand anders dan aan Espartero in persoon onderwerpen zouden.

Van den 21sten. Het gouvernement heeft de volgende telegraphische dépêche bekend gemaakt; zij is gedagteekend van Bayonne 23 September:

Estella heeft zich onderworpen. Een Navarreesch eskadron is op ons grondgebied bij Saint Jean Pied de Port komen vlugten; drie bataillons zijn in het Bosch van Irati.

De onderwerping van Estella was voorzien. De Navarrezes leggen achtereenvolgend de wapenen neder. De bevrediging der vier gewesten moet van dit oogenblik af aan zonder slag of stoot worden volbragt. Hetzelfde zal wellicht niet het geval zijn met Arragon. Men verneemt ten minste tot heden toe niets anders dan dat Cabrera aan geen onderhandelen denkt; hij heeft zijne krijgsmagt in drie kolonnen verdeeld. Hij zal dus waarschijnlijk het veld houden tot op het oogenblik dat O'Donnell van het leger in Navarra versterking hebbe bekomen. De cortes laten reeds sterke geneigdheid van oppositie blijken. Het ministerie heeft in den senaat verscheiden tegenstanders te bestrijden gehad, welken het nogtans zegevierend heeft beantwoord. Men gelooft, dat de kamer van afgevaardigden, die schijnt over te hellen tot het verlangen der fueros, hare krachten bespaart voor de discussie over het adres. Het ministerie, welks betoonde bekwaamheid gedurende deze laatste dagen niet kan worden miskend, verraadt weinig vrees voor de worsteling, welke hetzelfde zal moeten doorstaan; het hoopt zegevierend terug te zullen keeren.

Een dagblad, dat beweert de geheimen der diplomatie te doorschouwen, zegt dat het Weener kongres den 15 October deszelfs zittingen zal openen en dat dit kongres zal hebben te beslissen niet alleenlijk over de kwestie van het Oosten, maar ook over de Spaansche en verscheiden andere gewichtige onderwerpen van Europesche politiek. De Constitutionnel bepaalt de opening van het Weener kongres op 15 October, omdat de heer Metternich tegen dat tijdstip van den Johannisberg in de Oostenrijksche hoofdstad wordt terug verwacht; de tijding van den terugkeer des heeren Metternich is dus voor dat blad genoeg om een kongres in te stellen en deszelfs zittingen te openen. Het is te denken, dat de Mogendheden, die juist den 15 October niet zullen afwachten, er in slagen mogen om van Mehemed-Ali de teruggaaf der Turksche vloot te erlangen, welke de eenige hinderpaal tegen de bevrediging van het Oosten is.

Van den 26sten. De Oostersche questie, die door het gewigt der jongste gebeurtenissen in het Noorden van Spanje, eenigzins op den achtergrond was geraakt, begint op nieuw de algemeene aandacht tot zich te trekken. De berigten uit Konstantinopel en Alexandrie schijnen aan te duiden, dat het oogenblik eener beslissing ten dezen aanzien nadert. De Onderkoning van Egypte blijft steeds weigerachtig de Turksche vloot terug te geven, op den aandrang der groote Mogendheden. Van den anderen kant moet Chosrew-Pacha verklaard hebben de regtsreeksche onderhandelingen met Mehemed-Ali weder te zullen aanknoopen, ingeval de Mogendheden er niet in mogten slagen door hare tusschenkomst de zaak ten einde te brengen. Dien ten gevolge moeten Oostenrijk, Groot-Brittanje en Frankrijk, te Weenen een tractaat hebben geteekend, waarbij zij zich onderling verbinden, de algeheelheid van het Ottomanische rijk te handhaven door alle ter hunner beschikking staande middelen. Rusland zoude tot dus verre nog niet tot dit tractaat zijn toegetreden. Men spreekt ook van het voornemen der Britsche regering, om een leger van 12,000 man Indische troepen te Suez te ontschepen, zoo Frankrijk van zijne zijde eene krijgsmagt naar het Oosten mogt zenden. Ibrahim-Pacha bevindt zich altijd te Marasch, terwijl het gerucht van den afval van Hafiz-Pacha zich niet schijnt te bevestigen. Men gelooft algemeen, dat de pakketboot, die uit Konstantinopel verwacht wordt, beslissende tijdingen zal medebrengen.

Berigten uit Spanje melden, dat in de zitting van den 18 dezer aan de Cortes de officiële mededeeling is gedaan van de aankomst van don Carlos in Frankrijk. Vervolgens heeft de minister van Oorlog een ontwerp van wet voorgedragen, waarbij aan den hertog della Victoria de vrijheid wordt gegeven om uit de nationale goederen tot een bedrag van een jaarlijksch inkomen van 1 millioen realen diegene te kiezen, welker bezit het hem aangenaamst zal zijn. Daarna is aan de Kamer, namens het gouvernement, eene mededeeling gedaan, betrekkelijk het ontwerp van wet, ten aanzien van de Fueros, waarover bij het verrek van den post eene hevige beraadslaging was ontstaan.

Onderscheidene dagbladen zeggen, dat de hertog Decazes door Z. M. den Koning der Franschen met eene zending bij don Carlos belast is, ten einde een bepaalde schikking tot stand te brengen tusschen dezen Vorst en het koninkrijk Madrid. Men voegt er bij, dat de bedoelde hertog zich verzorgd heeft om Madrid te begeven, niet alleen om omtrent deze zaak te gaan raadplegen met de Regentes te verkrijgen, maar ook om te onderhandelen over een verdrag tusschen de Koningin Isabella met eenen der zonen van Lodewijk Philippe.

gen willen weten, dat daarbij de Hertog van Nemours zoude bedoeld worden. Deze echtverbintenis zoude moeten strekken tot waarborg van den algemeenen vrede en tevens tot bevestiging van den troon en het crediet van Spanje.

NEDERLANDEN

's GRAVENHAGE, den 25 September. Er bevinden zich op de tentoonstelling van schilderen en andere kunstwerken, die thans alhier geopend, en zoo als vroeger gemeld is, reeds is vereerd geworden met een bezoek van H. K. H. mevr. de Prinses Albert van Pruisen. 121 stukken uit deze residentie, 103 uit Amsterdam, 25 uit Rotterdam, 17 uit Utrecht, 15 uit 's Hertogenbosch, 13 uit Haarlem, 11 uit Deventer, 10 uit Leiden, 7 uit Dordrecht, 9 uit Hilversum, 4 uit Arnhem, 5 uit Gouda, 3 uit Medemblik, 3 uit Delft, 3 uit Nijmegen, 4 uit Breda, 3 uit Haastrecht, 3 uit Alkmaar, 2 uit Middelburg, 2 uit Kampen, 1 uit Groningen, 1 uit Bodegraven, 1 uit Zwolle, 1 uit Voorburg, 1 uit Ede, 1 uit Oldemarkt, 1 uit Roerloo, en 1 uit Landsmeer.

Uit het buitenland telt men: uit (België) Antwerpen 27 stukken, Brussel 16, Leuven 2, Gent 1, Kortrijk 1, Ath 1, (Frankrijk) uit Parijs 23, (Engeland) uit Londen 1, (Duitsland) uit Kleef 2, Frankfurt 1, (Italië) uit Rome 1. Het gezal stukken uit deze residentie belooft 27 uit Amsterdam 22 meer dan op de vorige tentoonstelling; over het algemeen bespeurt men eene vermeerdering van ingezonden stukken, en ontwaart men uit Overijssel en Noord-Brabant eene strekking om mede te werken, tot opluistering van eene kunst, die zoo zeer in ons Vaderland wordt beoefend, geschat en zulke schoone gewrochten daarstelt.

Van den 27sten. Door Z. M. zijn benoemd, naar men verneemt, tot kamerheeren de graaf d'Oultremont en de jonge prins de Chimay.

Bij Zr. Ms. besluit van 22 September jl., is de heer L. de Langre, te Antwerpen, benoemd tot ridder der orde van den Nederl. Leeuw.

Het provinciaal Hof van Holland heeft gisteren en heden behandeld de zaak van Caspar Seijn, voormaals beëdigd klerk ter stads Rekenkamer van Leiden, beschuldigd van het verduisteren, weerloos maken en aan hune bestemming onttrekken van gelden (ten bedrage van ruim f 120.000, behoorende tot verschillende administraties), welke hij in gemelde betrekking had ontvangen en verplicht was geweest aan de stads kas uit te betalen, of wel aan medeplichtigheid aan die misdaad. Bij arrest van het Hof, heden uitgesproken, is de beschuldigde schuldig verklaard aan de gezegde misdaad, en, op grond van art. 169-172 Wetboek van Strafrecht, veroordeeld tot tepronkstelling binnen de stad Leiden, gedurende een half uur, tot een confinement in een tuchthuis voor den tijd van tien jaren, tot eene geldboete van f 10,500, en in de kosten van het regtsgebeding.

Uit het getuigen-verhoor is gebleken, dat, na het ontdekken van het te kort in de stedelijke kas, bij de regering der stad Leiden, van eene onbekende hand, eene som van f 100,000 is ingekomen, tot dekking van dat tekort.

AMSTERDAM, den 26 September. Uit naam van HH. KK. HH. den Erfprins en de Erfprinses van Oranje is aan den heer burgemeester dezer stad ter hand gesteld, eene som van f 2,000, ten behoeve der algemeene armen, welke aan de respectieve armbesturen ter verdere beschikking zal worden toegezonden; en nog, uit naam van Z. K. H. den Erfprins, eene som van f 500, tot ondersteuning der huisgezinnen, die bij den brand in de rijtuig-fabriek, in de Kerkstraat, ongelukkig zijn geworden.

Van den 27sten. Het bal ten hove is gisteren avond door omstreeks zes honderd genoodigden bijgewoond. Tegen acht ure was dit zoo aanzienlijk als talrijk gezelschap, in de groote zaal van het Paleis, dat meesterstuk van burgerlijke bouwkunde, vereenigd.

Deze zaal, welke eene oppervlakte heeft van bijna 7,000 vierkante voeten, was verlicht met negen gouden lampenkroonen en achttien gouden branches; de rondgaande lijst der tweede rij kolommen was mede met lampen gedecoreerd, zoo dat de zaal het licht van omstreeks 600 pitten ontving. In dat schitterende licht, hetwelk de middagzon in haren heldersten luister nabijkwam, bewogen zich, achter eene dubbele rij van tabouretten, rondom in de zaal geschaard, en op welke de dames gezeten waren, allerlei prachtige gala-costumes en uniformen, terwijl van de rijke damestoiletten een verblindende gloed en glans uitging. In het midden van de lengte der zaal, van de troonzaal inkomende regts, stonden tusschen de rijen der zittende dames, de vijf fauteuils voor het Koninklijke gezin.

De luister, die allerwege uitblonk, werd in top gevoerd, toen, omtrent ten 8½ ure, de Koninklijke familie zelve, gevolgd van eenen talrijken hofstoet, ter zaal binnen trad. Z. K. H. de Prins van Oranje, in uniform, verscheen het eerst, Hoogstdezelfs gemalin, H. K. K. H. de Prinses van Oranje, aan de hand binnen leidende. De Vorstin was gekleed in wit satijn, met een overkleed van witte tulie, en droeg een diadeem van staande pijlen, flonkerend van paarden en diamanten van de eerste soort. De collier was gevormd uit geschakelde broches, alle rijk van brillanten, en droeg eenen brillant van ongemeene grootte in het midden. Niet minder schitterend was eene tablier van diamanten, welke naar onder daalde, en in de strooken van het kleed eindigde, welke uit eenen rand van diamanten afhing, en voorts met diamanten strikken was omzet. De indruk van het verschijnen van H. K. K. H., in dit meer dan Vorstelijk gewaad, was majestueus en diep. Zijne verheven ouderen volgden, verscheen daarop Z. K. H. de Erfprins, in uniform, Hoogstdezelfs gemalin mede aan de hand leidende, en van H. K. H. Prinses Sophia van Oranje vergezeld. H. K. H. de Erfprinses was gekleed in rosé-satijn met een kanten overkleed, mede met diamanten van de eerste soort op het vorstelijkste gearneerd, en droeg een diadeem van de kostbaarste edelgesteenten in den vorm van gebloemten gezet. Minder schitterend was de kleeding door H. K. H. Prinses Sophia voor dit feest gekozen; zij bestond uit wit satijn met een overkleed van witte tulie; het kapsel was doorweven met rozen en diamanten.

Dadelijk na het binnentreden der Koninklijke familie, welke naar alle zijden groette, met die minzaamheid, welk hier te lande als tot een spreekwoord is geworden, en door alle de aanwezigen staande en met stille bewondering en eerbied ontvangen werd, hief het orkest de introductie aan der Nationale Wals van G. H. Broekhuizen Jr., en werd vervolgens toen het Koninklijk gezin op de voor hetzelfde bestemde fauteuils had plaats genomen, met deze wals het bal geopend.

Tegen omstreeks 11½ ure, begaf zich de Koninklijke familie naar eene tafel van 70 couverts, in de geele zaal, aan welke, behalve de tegenwoordig zijnde leden van het corps diplomatique, de ministers van staat, en andere hoog aanzienlijke gasten, de dames der leden van het collegie van gedeputeerde staten en van het achtbaar stadsbestuur en andere aanzienlijke vrouwen de eer genoten mede aan te zitten.

De overige genoodigden zetteden zich daarop aan negen andere tafels, van 40 tot 110 couverts, in even zoo vele andere zalen geplaatst, en allen prijkkende met eene verscheidenheid en rijkheid van gulden en kristallen tafel ornamenten en lichtdragers, welke ten deele, naar wij vernemen, uit 's Gravenhage voor deze gelegenheid zijn overgebracht, en waarvan het niet wel mogelijk zoude zijn eene beschrijving te geven.

Na ruim een uur aan tafel te hebben verpoosd, is de Koninklijke familie naar de balzaal teruggekeerd, alwaar de genoodigden weder bijeen waren, en is ten 12½ ure het bal op nieuw geopend, hetwelk vervolgens heeft voortgeduurd tot omstreeks 3 ure, nadat de Koninklijke familie, welke aan den dans slechts weinig deel genomen heeft, zich tegen 2 ure had verwijderd, in dezelfde orde, waarin zij was binnengetreden; doch met dit onderscheid, dat beide HH. KK. HH. de Prins en Erfprins van Oranje Hoogstderzelver Vorstelijke gemalinen bij het vertrek den arm hebben aangeboden.

Ieder, die het voorrecht gehad heeft het bal bij te wonen, is over de groote minzaamheid der Vorstelijke personen als opgetogen.

Alle de bijzonderheden van het bal te vernemen, is niet mogelijk; zelfs de genoodigden, die ooggeruigen waren, zijn met maar weinig meer bekend, dan hetgeen in hunne dadelijke nabijheid is omgegaan. De tegenwoordigheid van het Koninklijk gezin, de aanzienlijkheid van het gezelschap in het algemeen, de luister der kleedingen, de glans van zoo vele honderden lichten, het gewoel van zulk een aantal personen, het geruisch der muziek, de beweging der dansenden, dit alles heeft eene uitwerking, weinig geschikt, om tot het maken van dorre aantekeningen op te wekken.

Onder de genoodigden, aan welke de eer om leden van het Koninklijk gezin ten dans te leiden, te beurt is mogen vallen, noemt men den baron van Grovestins en den heer Hodshon, kolonel van de schutterij der hoofdstad. Het bal is geopend door H. K. H. Prinses Sophia van Oranje, dansende met den heer Hodshon, in den Nationaal Wals van G. H. Broekhuizen Jr., van welken componist ook zijn gedanst de Amsterdamer Wals en de Sophia Wals. Deze laatste wals, opgedragen aan H. K. H. de Erfprinses, en bij deze gelegenheid voor de eerste maal uitgevoerd, is door de Koninklijke familie en alle aanwezigen met bijzonder genoegen gehoord.

In de eerste Franse na het souper heeft H. K. H. de Erfprinses gedanst met Z. K. H. den Erfprins.

H. K. H. de Prinses van Oranje heeft, naar het schijnt, aan den dans geen deel genomen.

Gisteren hebben HH. KK. HH. de Prinses van Oranje en Hoogstderzelver dochter, Prinses Sophia, het Blinden-Instituut, en de Erfprins en de Prinses de stads Armeenschol op het Molenpad bezocht. Ook hebben de vorstelijke personen den Zoölogischen Tuin van het Genootschap *Natura Artis Magistra* een bezoek vereerd.

Heden is weder groot diner op het paleis. — Naar men verneemt, zullen de vorstelijke personen eerst in het begin der volgende week naar 's Gravenhage terugkeeren.

Van den 28sten. De Haarlemmer Spoorweg is heden vereerd geworden met een bezoek van HH. KK. HH. den Prins en de Prinses van Oranje, HH. KK. HH. de Erfprins en de Erfprinses van Oranje, en H. K. H. Prinses Sophia, en verdeen een aanzienlijk gevolg. Nadat deze hooge personen, door den raad van administratie in het stations-gebouw ontvangen, de bijzonderheden der inrigting aldaar in oogenschouw genomen hadden, welke voornamelijk door Z. K. H. den Prins van Oranje tot in de minste details werd onderzocht, is het aanzienlijk gezelschap met eenen trein van 5 rijtuigen, in welke fraaije versieringen de Nationale en Wurtembergsche kleuren werden opgemerkt, en die getrokken werd door de locomotief *de Snelheid*, naar Haarlem vertrokken, en, na eenen korten tijd aldaar te hebben vertoefd, weder op dezelfde wijze teruggekeerd.

Te Haarlem zijn de Vorstelijke personen door den Burgemeester der stad en den kolonel der karassiers aldaar op eene gepaste wijze ontvangen. Ook zijn aan Hoogstdenzelven door de dochters van den edel achtb. heer burgemeester, twee bloemen-korven aangeboden, welke allerminzaamst zijn aangenomen.

De overtocht is elke reis in 21 à 22 minuten volbragt.

Bij de terugkomst aan het station te Amsterdam, heeft het hooge gezelschap deel gelieven te nemen aan een collation, hetzelfde door den raad van administratie eerbiedig aangeboden.

Ten 2 ure was de Koninklijke familie op het Paleis weder terug.

Dadelijk daarna hebben HH. KK. HH. de Erfprins en Erfprinses van Oranje het blinden-instituut bezocht, en aldaar met de uiterste opmerkzaamheid en belangstelling de werkzaamheden der blinde kinderen gadeslagen. Overal, waar de Vorstelijke personen geweest zijn, heeft men geene woorden genoeg om uit te drukken, wat men gevoelt, door de overgrootte minzaamheid, waarmede ieder door Hoogstdezelven ontvangen en bejegend wordt.

Maandag morgen zal de Koninklijke familie naar 's Hage wederkeeren.

LEEUWARDEN, den 30 September. Laatstleden Vrijdag is van hier naar Groningen gemarcheerd, een gedeelte van het reserve bataillon der 8ste afdeling, onder kommando van den heer majoor van Bronckhorst, ten einde in gemelde stad garnizoen te houden; — de overige 200 manschappen tot gemeld bataillon behoorende, zijn alhier achtergebleven om bij het 2de bataillon dier afdeling thans in deze stad in garnizoen te worden ingedeeld.

Naar men verneemt, zou Z. Exc. de minister van Staat, mr. A. R. Falck, dezer dagen door Z. M. benoemd zijn tot buitengewoon gezant bij het Belgische Hof, en de heer J. M. W. Testa, tot hiertoe vice-consul en kanselier te Athene, tot secretaris van het Nederlandsche gezantschap aan dat Hof.

Men verneemt, dat er van gouvernementwege reeds ernstige pogingen gedaan zijn, ter beteugeling van het gebruik van sterken drank. De verschillende commissiën van administratie over de gevangnissen zijn gehoord, in hoeverre het geraden ware, den sterken drank af te schaffen, en op het uitgebragte rapport der commissie van administratie over de strafgevangenis te Woerden, is sedert kort de jenever aldaar geheel afgeschaft.

Blijkens de maandelijksche bekendmaking van den minister van finantien, zijn de middelprijzen der inlandsche granen voor het geheele rijk over het tijdvak van 20 Augustus tot 19 September geweest als volgt: Tarwe, per mud f 10,22½, Rogge f 6,00, Boekweit f 6,38, Gerst f 4,66, Haver f 3,20, Ongepelde spelt f 3,78; weshalve, volgens art. 1 der bestaande wet, gedurende de maand October eerstkomende, de regten, op den in- en uitvoer van de onderstaande graansoorten zullen bedragen. Inkomende regten per mud: Tarwe en gepelde spelt f 0,25; Rogge f 0,30; Boekweit f 0,15; Gerst en Mout f 0,25; Haver f 0,50; Ongepelde spelt f 0,30. Uitgaande regten per mud: Tarwe en Gepelde spelt f 0,50; Boekweit f 0,30; de overige granen vrij.

Uit Doesburg wordt het volgend ongeluk vermeld:

Gepasseerden Zaterdag had alhier een ontzettend ongeluk plaats. Eenige kanonniers alhier gekomen, om in de magazijnen te werken, waren bezig een granaat af te trekken, waartoe zij eenen stalen boor bezigden; hiermede aan het werk zijnde, raakt het kruid in vuur en barst de granaat, waarvan het gevolg is dat het gezigt en de borst van een der kanonniers verbrijzeld is en hij dadelijk op de plaats dood bleef, de tweede is Maandag morgen overleden, terwijl zoo de derde in het leven blijft, hetgeen niet waarschijnlijk is, dezelve voor zijn geheel leven gebrekkig zal zijn. Een geluk is hier echter weder bij, dat zoo het ongeluk in het kruidmagazijn had plaats gehad, waar eenige duizenden ponden kruid liggen, zulks de schroomelijkste gevolgen had kunnen hebben.

Uit Deventer meldt men, dat den 13 dezer, des avonds omstreeks ten 9 ure, aldaar een prachtig luchtverschijnsel is waargenomen. Het was eene vallende ster, die schijnbaar de halve grootte der maan zal gehad hebben, en gedurende eenige oogenblikken zulk een helder licht van zich wierp, dat er de Brink door verlicht werd. De baan van dit meteor lag tusschen de sterbeelden van Cassiopea en Perseus, nagenoeg in het midden, en de rigting der beweging was evenwijdig aan die eener lijn, welke van *Andromedae* naar *Persei* getrokken wordt. In de nabijheid van *Persei* verdween het verschijnsel; de heldere bol spate, als ware het, in eene lichtende stofwolk uiteen. Ook op Zondag daaraanvolgende is hier een verschijnsel gezien, dat nog prachtiger moet geweest zijn, maar, zoo ver men weet, niet nauwkeurig is waargenomen.

In den Brusselschen *Indépendant* vindt men, onder dageekening van den 25 September, een artikel, waarin betoogd wordt, dat het inkomend regt op de tarwe en rogge in Engeland thans, ten gevolge eener aldaar plaats gehad hebbende daling in den prijs der granen, zoo hoog is, dat voor het oogenblik alle invoer van dezelve uit België in Engeland onmogelijk is geworden, zoodat de vrees, die men in België voor te grooten uitvoer der eerste levensbehoefsten mogt hebben gekoesterd, ongegrond kan worden genoemd. Daarenboven, zegt de *Indépendant*, zal uit de opgave der graanprijzen, die heden door den *Moniteur* moeten worden openbaar gemaakt, waarschijnlijk blijken, dat de middelprijs der tarwe op alle onze markten gedurende de laatste twee weken 24 franken het hectoliter en meer is geweest, en dus vermoedelijk gepaard gaan met de verklaring, dat de uitvoer van tarwe verboden is. En vermits er geen redelijke twijfel omtrent de genoegzaamheid van den oogst in België kan bestaan, mag men vooronderstellen, dat de rijzing der graanprijzen, die in de laatste weken op onze markten heeft plaats gehad, een einde zal nemen."

178ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der vierde Klasse.

- 1ste Lijst. No. 836, eene premie van f 1000. No. 5263, een prijs van f 1000.
- 2de Lijst. No. 24925 en 24518, ieder een prijs van f 1500. No. 2229 en 17163, ieder een prijs van f 1000.
- 3de Lijst. No. 10395, een prijs van f 25,000. No. 10148, een prijs van f 10,000. No. 18089 en 4623, ieder een prijs van f 1000.
- 4de Lijst. No. 15898, een prijs van f 2500. No. 4410 en 8421, ieder een prijs van f 1000.
- 5de Lijst. No. 5825 en 24416, ieder een prijs van f 1000.
- 6de Lijst. No. 6316, een prijs van f 1000. No. 2616, eene premie van f 2500.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART TE HARLINGEN.

Binnengekomen: Den 23 September de kofschepen *Wilhelmina*, kap. R. K. Visser, van Oostrisoer, *Arendina*, kap. H. D. de Grooth, van Christiaansand, *Willem Olivier*, kap. G. J. Korter, van Holmstrand, *Egbertus*, kap. K. H. Bakker, de jonge *Hendrik*, kap. B. H. Plukker, beide van Christiaansand en *Nimphia*, kap. H. K. de Weerd, van Oostrisoer; het smakschip *Verwachting*, kap. J. Eilers, van Newcastle. — Den 24 dito het kofschip *Elisabeth Maria*, kap. J. A. Keun, van Laurvig; het smakschip *het Toeval*, kap. H. H. Ebes, van Memel; het kofschip *de jonge Jan*, kap. H. J. Ijmer, van Oostrisoer. — Den 25 dito het kofschip *de Goede Welvaart*, kap. J. G. Vos, van Drobak; het smakschip *Eendragt*, kap. J. Bietijn, van Laurvig; de kofschepen *Cezina Johanna*, kap. H. W. Lukens, van Oostrisoer, *de Willem*, kap. H. W. Kiers, van Drobak, *Emma*, kap. S. J. Thue, Jan *Fredrik*, kap. H. H. Kok en de *Vr. Antje*, kap. B. D. de Grooth, alle drie van Drammen; het schonerschip *Flora*, kap. John Manning, van Londen. — Den 26 dito de kofschepen *de Waakzaamheid*, kap. H. B. Drok, van Drammen en *de Broeders*, kap. J. H. Fijn, van Drobak; het tjalkschip *Niord*, kap. H. H. Christensen, van Drammen; de kofschepen *de Vr. Lubbequina*, kap. F. K. de Weerd en *de Vrede*, kap. B. B. Keun, beide van Drobak. — Den 27 dito het smakschip *de Vr. Ellsland*, kap. J. H. Cappen, van Drammen; het galjasschip *Helena*, kap. H. Permen, van Riga. — Den 28 dito het schonerschip *Fame*, kap. W. Barfield, van Londen. — Uitgezeild: Den 22 September het tjalkschip *de Vr. Iliana*, kap. D. L. Kroon.

het brikship *Ellis*, kapt. P. E. Ahrens, naar de Oostzee; het schoonerschip *Mary & Rose*, kapt. T. Tervit, naar Schotland. — Den 23 dito het kofschip *Genina*, kapt. B. A. Visser, naar Liverpool. — Den 24 dito het brikship *Ellis*, kapt. N. Nieman, naar de Oostzee; het kofschip *de Houthandel*, kapt. D. K. de Grooth, naar Noorwegen. — Den 25 dito het schoonerschip *del*, kapt. R. Payne, naar Newcastle; het kofschip *de jonge Derk*, kapt. J. Visser, naar Noorwegen. — Den 26 dito het galjasschip *Minerva*, kapt. T. Nievoerse, naar Rostok; de schoonerscheper *Northam*, kapt. D. Charrosm en *Monarch*, kapt. J. Manning, beide naar Londen. — Den 27 dito het kofschip *Joseph*, kapt. G. Heiling, op avontuur. — Den 28 dito het kofschip *3 Gezusters*, kapt. P. P. Dijkstra, naar Noorwegen; het smakschip *het Toeval*, kapt. H. H. Ebes, naar de Oostzee.

M E N G E L W E R K.

DE DWERG ADVOKAAT.

Vervolg en Slot.

„Dan het zal toch een bekoorlijk man geweest zijn, volmaakt van lijf en leden, bevallig van manieren en aantrekkelijk voor de schoone sekse?“ Dit moest men vooronderstellen, niet waar mijne Vriendin! — Juist het tegenovergestelde. Lothaire, zoo was des jongelings naam, was eene soort van dwerg, wiens reusachtige ledematen in geen de minste overeenstemming met elkander stonden, en van wien elk gedeelte in zoodanig contrast met het geheel was, dat men er aan twifelen moest of het ligchaam niet uit verschillende stukken van groote en kleine menschen was zamengesteld. Zijne korte stijve haren waren ros van kleur, hij zag scheel, had eene rauwe stem en weinig verstand. Wanneer zijne sterke armen de elf klokken van Sainte-Genevieve in beweging hadden gebragt, wanneer zijne krijtende stem zich vermengd had met de zachte tonen van de zescien zangers der hoofdkerk, (want Notre Dame was toen nog niet gebouwd,) dan behoefde men niet te vragen: welk eene ziel zit er in dat Cijclopen-ligchaam.“

En ondertusschen was het die held en niemand anders, welke aan de lieflijke Gabrielle den vurigsten hartstogt, de ontembare liefde had ingeboezemd.“

„Onbegrijpelijk verschijnsel!“ riep Mevrouw Bordier uit, „Waar zijn nu de filosofen van den ouden tijd, de natuur- en zedeleeraars, de zielonderzoekers en alle andere bovennatuurkundige geleerden, die de bepaalde beweegredenen van zulk eene liefdeshistorie zullen verklaren? Vergeefs is al hunne wijsheid; zij lijdt schipbreuk op de blinde klippen van het ondoorgroondbaar menschelijk hart. — Maar de mannen, dit hebben wij toch van hen geleerd, bezitten een onbegrijpelijk genie en onbegrensde kracht om duizende middelen ten uitvoer te brengen tot onderwerping onzer sekse aan hunnen wil, hoezeer dan ook de eerste schuld der verleiding altoos van de eerste vrouw wordt afgeleid als eene bronader van het zedelijk kwaad.“

„Gij begint zeer diep te moraliseren, mijne lieve Charlotte!“ hernam de Advokaat, en verzocht Mevrouw Sedan het verhaal te vervolgen.

Het verkeer van Lothaire en Gabrielle ging den geheimen gang, en hoezeer zij vele deugden en voortreffelijke hoedanigheden naar ziel en ligchaam bezat, noch de wijsheid, noch de zelfbeheersching, noch de waardigheid aan haren rang, opvoeding en geboorte behoorende en verschuldigd, waren het eigendom of liever de beschermengelen gebleven van het schuldeloos en beminnelijk meisje. De gestrenge wetten der kuisheid waren overtreden, en Hermondaville was, zoo als naar gewoonte, de laatste die de wandaad zijner dochter ontdekte — Zijn toorn kende geen palen: hij overlaade het ongelukkig schepsel eerst met verwijtingen, stiet haar van zich af, schreeuwde haar den vadersvloek toe en liet haar toen door de knechten ter deure uitwerpen, met de bedreiging haar te zullen vernietigen, indien zij ooit een voet weder op den drempel van het ouderlijk huis durfde te zetten. Zij had niemand die haar beschermde, want hare moeder was sints jaren overleden. Dit niet alleen was het, maar deze geweldige daad vond veel meer verdieders dan berispers. De edelen en grooten keurden dezelve openlijk goed; een enkele echter haalde bedenkelijk de schouders op. Maar het volk, met zijn verwonderlijk gezond verstand, zeide: Mijnheer Hermondaville is een hoogmoedig potentaat: God zelf heeft de zonde van zijne Dochter toegestaan, om zijne trotschheid te straffen.“

„Daar zwierf nu de nog onlangs zoo verhemelde, voortreffelijke nu doodarme Gabrielle, van God en menschen als verlaten, in de achterbuurten van Parijs rond, want ook tot het huis van Lothaires Vader vermogt zij geen toevlugt te nemen. In eene schuur van de straat Mouffetard ging zij hare schande verbergen, om moeder te worden van een misvormd schepsel, dat, zoo als het gemeen zeide, door den hemel geteekend, het merk van den vaderlijken vloek met zich droeg. Dit ongelukkig kind had geene beenen, maar in plaats daarvan uitwassen, gelijk aan de klauwen van roofvogels. Evenwel wilde de natuur eenige vergoeding voor de mismaktheid zijn ligchaams geven, daar de schoonheid van het aangezigtje boven alle beschrijving was.“

De moeder, dubbel geteisterd door wroeging en berouw, op het gezigt van dit wangedrogt, riep God en haren Vader om genade en vergeving aan, ja zij bad nog voor haren Vader, maar vruchteloos was haar smeeken, want door eene hevige koorts aangetast, was zij weldra haar levenseinde nabij. Eene behoefte vrouw echter, onderrigt van den toestand der lijderes, snelde tot hare hulp toe, gaf en verpande al het weinige dat zij bezat, laafde en verpleegde haar zoo veel mogelijk en ontving bij de laatste oogenblikken der stervende het verzoek om het kind aan Lothaire te brengen, die afwezig geweest zijnde, van den laatsten rampzaligen toestand zijner geliefde oorkundig was gebleven.“

„Lothaire nam het kind, in een oud stuk tapijt gewonden, dat nu drie dagen oud was en wiens lippen nog geen moedermelk hadden ingezogen, op zijne armen en droeg het regelrecht naar het hotel van den Vorstelijke Genesheer. De deur hem geopend zijnde, liep hij naar de kamer van Hermondaville, en sprak met veel geestkracht, die de overspanning hem inboezemde, denzelfde dus aan: „Messire! uwe ongelukkige dochter, wier verleider ik was, hoewel onschuldig, is dood. Gij hebt haar verworpen en gevloekt, maar zij heeft in het stervensuur God en U om genade gebeden: haar laatste ademtocht was een gebed voor U, wreede Vader! Nu is zij weg, dan hier is haar kind: zult gij dat ook verwerpen en vervloeken en daaraan ook de schuld van zijnen moeder wreeken, of is nu de prijs betaald voor de misdaad uwer dochter; aan welke ik, zonder het te willen, medepligtig was?“ — Hermondaville zag beurtelings in angst en verbaazing den ruwen kerel en het kleine wicht aan, hetwelk de koude roode handjes tbevallig naar hem uitstrekten. Een traan spatte uit het oog en de hoogmoedige Satraap ontwaarde eene opwelling van vroeger menschelijk en meewarig gevoel, sints langen tijd onder al den glans en luister als begraven. Gelukkig werd deze gewaarwording niet onderdrukt, maar eensklaps was hij mensch en Vader geworden. Lothaire, zeide hij, geef hier het kind! de Moeder heb ik tot aan haren dood gestraft, nu houdt de wraak op en ik zorg voor het ongelukkig schepsel.“

„Dit moest zoo wezen, indien de Godsdienst en uw geweten nog bestonden,“ hernam Lothaire, „maar gij moet bij deze goede daad nog eene gunst voegen. Vergun mij de knecht van mijn kind te zijn en neem mij onder uwe dienstboden op. Ik wil niets dan een gewone knecht van mijnen zoon wezen, en al wordt hij groot, ik zal nooit het geheim zijner geboorte verraden, dit bezweer ik U bij het heilige kruis.“

„Met verwondering zag Hermondaville Lothaire aan en kon zich niet voorstellen den eenvoudigen, lompen klokkenluider voor zich te hebben, die hij altijd nog met eene soort van afgrijzen beschouwd had, en van deze persoonsverandering bijna geen denkbeeld vormen kon. Doch in de gunstige stemming waarin hij zich bevond kon hij niets meer weigeren. „Gij zult bij uwen zoon blijven, hij zal uwen naam voeren en U voor zijnen Vader erkennen, zeide de Geneesheer daarop. — Blijf daarenboven de medgezel van mijn oude dagen en verkeer in dit huis als een tweede meester.“

„Lothaire was verrast en verslagen over het gedrag van den man, die hij nu zelf als een Schoonvader eeren en hoogachten kon, en beloofde met de stilste eerblijfschap en getrouwheid zijne pligten te zullen vervullen. Hermondaville wilde mede niets onbeproefd laten wat tot het geluk van het kleine kind strekken kon. Beide hielden woord. Jaren aan een was Lothaire de getrouwe knecht, de onvermoeide hulp en de eenige leidsman van den jongen Vincent, die niet konnende loopen, altoos en overal moest worden heen gedragen. Nadat zijn verstand en oordeel uitmuntend werden ontwikkeld en hij vele proeven van bekwaamheid en scherpzinnigheid had gegeven, werd Vincent naar de Akademie gezonden, alwaar hij weldra boven velen uitmuntte. Gedurende tien jaren, welke hij onafgebroken in wetenschappelijke studien doorbragt, was Lothaire geen enkelen dag van zijne zijde geweken, en had de zeer moeilijke dienst voortreffelijk vervuld.“

Het beroep van Advokaat was zijne kenne en Hermondaville voorzorg in alles wat hem ter bereiking van deze loopbaan was noodig geweest. In de pleitzaal schitterde Vincent niet minder dan aan de Hoogeschool. Zijne talenten, maar vooral het edel gebruik dat hij daarvan ten nutte van het menschdom maakte, wist den jeugdigen pleitbezorger tot de bewondering en tot een lieveling zijner burgermeester. De oude rollen van het Parlement te Parijs bevatten gedingen

van zijne hand, waarop tijdgenooten met verbod hebben gesteed en die de nakomelingschap steeds met eerbied lezen zal.“ — Hermondaville begiftigde hem na zijnen dood met een derde deel van zijn aanzienlijk vermogen, en ook daarvan maakte de geleerde Advokaat een gebruik, dat het kenmerk droeg van eene edele ziel en van eene diepe menschenkennis.“

Hij behield ook voor zijnen Vader de verschuldigde hoogachting, liefde en dankbaarheid. Deze vervulde nog steeds met den besten ijver de dienst, welke hij begomen was bij zijne geboorte. Naar het gebruik van dien tijd reden de voorname rechtsgeleerden te paard, in een rijtuig of op eenen muilezel naar naar Parlement, doch de gebrekkige Vincent kon van dit alles geen gebruik maken en werd dus in eene soort van draagstoel derwaarts gebragt. Aan niemand wilde Lothaire deze dienst afstaan en tot aan zijnen dood, dewelke in 1367 voorviel, was hij de trouwe leidsman van zijnen zoon. Diep betreunde Vincent het voor hem onherstelbaar verlies: hij verliet de pleitzaal, maar bleef niettemin in zijn huis, 't welk in de straat des Mathurins stond, zijn ambt voortzetten en gaf toegang aan allen, die slechts zijne hulp verlangde. Hier vereenigde zich alles, wat het Hof en de stad verstandigs en edels opleverde, en jaren lang was de *Dwerg-Advokaat* het orakel van Parijs. In den jare 1353 trad hij in het huwelijk en zes gezonde en verstandige kinderen waren de nakomelingen van *Lothaire Bordier* en *Gabrielle d'Hermondaville*!“

„Bordier!“ riep de Echtgenoot van den jongen Advokaat uit, die met ingespannen aandacht had zitten hooren, naar een verhaal, dat zoo veel belang bij haar verwekte. „Was dan wellicht de beroemde Vincent Bordier....?“ De Grootvader van uwen Echtgenoot,“ antwoordde Mevrouw Sedan, „en juist heden moest gij daarmede bekend worden, omdat het nu vijf en twintig jaren geleden is, dat hij deze wereld heeft verlaten, op zijn sterfbed bevelende, dat de geschiedenis zijner ouders, uithoofde van staatkundige aangelegenheden, slechts dan zou worden medegedeeld als tijd en omstandigheden zulks vorderden. Het was uit dien hoofde, mijne vriendin, dat uw Echtgenoot, de jongste kleinzoon van den edelen Vincent Bordier, die de voetstappen drukt van zijnen kundigen Vader en Grootvader, uwe nieuwsgierigheid acht dagen lang op de proef moest houden.“

„Maar waarom moest gij mij dit verhaal doen en hoe vind ik het verband tusschen heizelve en een ontvangen geschenk op Nieuwjaarsdag?“ — Mevrouw Sedan beantwoordde die vragen zeer kort, en de ontkenning van het raadsel was deze: Hare Grootmoeder was de behoefte vrouw geweest, die Gabrielle in haren wanhoopigen toestand had verpleegd en hare laatste bede had overgebragt. Tot wederverging had Vincent Bordier aan de twee Kinderen van die Grootmoeder, welke door een rijken menschenvriend met een vrij aanzienlijk legaat waren bevestigd en hetgeen in de roofgierige klauwen van slechte voogden was vervallen, regt weten te verschaffen, en door het voeren van een langdurig proces op eigen kosten, de mishandelde wezen in een goed fortuin te herstellen. Mevrouw Sedan was de laatste afstammeling uit die familie en wilde hare vriendin nu ook een bewijs geven, hoedanig zij de aan hare ouders bewezene weldaad op prijs wist te schatten, te meer, daar het van hare ouders aanbeërd vermogen op eene uitmuntende en onkostbare wijze door den heer Bordier was bestuurd.

Geene vertaling.

I.

Bij Vonnis der Arrondissements Regtbank te Sneek, van dato den achttienden September achtien honderd negen en dertig, behoort op de expeditie geregistreerd, is PIETER ANSKES ZONDERLAND, van beroep Boer, wonende te Lutkewierum, gesteld onder Curateele.

Sneek,
den 25 September 1839.

Mr. S. WIJBENGA,
Procureur bij de Regtbank voornoemd.

Nederlandsche Handel-Maatschappij.

De Directie maakt bekend, dat door haar zullen geveild worden te *Rasserdam*, op Woensdag den 30 October 1839:

24,083	Kranjans en Kanassers <i>Java</i>	SUIKER, liggende aldaar.
13,273	Dito	„ te Amsterdam.
3060	Dito	„ „ Middelburg.
932	Dito	„ „ Dordrecht.

Waarvan de Notitien met de Veilconditien in tijds zullen worden uitgegeven. Amsterdam, VAN DER HOUVEN, *President*.
den 28 September 1839. KOOIJ, *Directeur fungd. Secretaris*.

Getrouwd:
Workum,
den 22 September 1839.

HARMEN VISSER,
WEDUWNAAR VAN ANNA MARIA BRUNGER, en
BAUKJE TROSTE.

WITMARSUM, den 23 September 1839. Heden beviel van eenen welgeschapen Zoon T. T. TACOMA, Echtgenoot van

S. J. RIJPMAN.
Beviel van eene welgeschapene Dochter, ANNA MARIA PENNINGA, geliefde Echtgenoot van

Tzum, den 23 September 1839. B. BOOMSMA.
Heden namiddag beviel van een' welgeschapen Zoon, R. WESTER-KAMP, geliefde Echtgenoot van

Leeuwarden, den 26 September 1839. E. VAN DRIESUM Dz.
Heden beviel van eenen Zoon, J. W. BRAAMS, Echtgenoot van
Harlingen, den 29 September 1839. A. J. RODENHUIS.

Heden overteed tot onze bittere droefheid zeer onverwacht, aan de gevolgen van hevige stuipen, ons hartelijk geliefd jongste Dochtertje REMELIA, in den jeugdigen leeftijd van ruim dertien maanden.

Leeuwarden, P. ADAMA.
den 16 September 1839. J. ADAMA, geb. BROUWER.

Eenige kennisgeving.
Het heeft den almachtigen Heer van leven en dood behaagd, beden in den vroegen morgen van mijne zijde weg te rukken, mijnen dierbaren Echtgenoot, LOUW JOHANNES RUDOLPHI.

Hij stierf na eene plotselinge ongesteldheid van weinige oogenblikken, in den ouderdom van 64 jaren, 9 maanden en 12 dagen, en eene genoegelijke Echtvereeniging van omstreeks 41 jaren.

In mijne zwakheid staar ik den overledene met mijne Kinderen en Behuudkinderen, voor wien hij steeds een liefhebbend en zorgdragend Man en Vader was, weemoedig na.

De God van alle genade schenke ons troost en onderwerping in Zijn aanbiddelijk albestuur, en geve dat wij den overledene eenmaal in betere gewesten mogen wederzien.

Jutrijp,
den 19 September 1839. LIEUWKJE ANNES TROMP.
Mede uit naam mijner Kinderen en Behuudkinderen.

BUITENPOST, den 20 September 1839. Heden overleed in den ouderdom van bijna negen en zeventig jaren, onze beminde en zorgdragende Moeder, R. L. BOERSMA, Weduwe van C. D. KUIPERS.

D. C. KUIPERS. *Uit aller naam*.
Heden avond omstreeks zes ure, overleed tot mijne en mijner Kinderen diepe droefheid, mijn hartelijk geliefde Echtgenoot, de Heer JAN JANS VAN DER MEIJ, Landbouwer alhier, in den ouderdom van bijna 59 jaren, nadat ik ruim 32 jaren met hem door eenen gelukkigen Echt verbonden was. Eene kortstondige ongesteldheid van weinige uren, maakte een einde aan zijn werkzaam leven.

NB. Vrienden en Bekenden van den Overledene, gelieven deze algemeene kennisgeving, tevens als bijzondere aan te merken.

Wester-Nijkerk, GEERTJE DIRKS HARTMANS,
den 23 September 1839. Wed. J. J. VAN DER MEIJ.

Heden overleed te Sneek, na eene kortstondige ziekte, onze waarde Tante GEERTJE W. WOUTERS, in den ouderdom van ruim 74 jaren.

Groningen, W. W. WOUTERS.
den 24 September 1839. M. P. WOUTERS, geb. VAN DRELDEN.
G. WOUTERS.

Overleden, ten gevolge eener langdurige slepende ziekte, in den ouderdom van bijna 52 jaren, Mej. ANNA VLINK, Weduwe van den Heer JACON ZANDSTRA, in leven Procureur bij de Regtbank alhier.

Sneek, den 25 September 1839.

De BOTER te Leeuwarden, den 27 September 1839, f 32,50 à f 34,00.
GROVE KAAS f 23,00 à f 27,00.
De In- en Uitslandsche ROGGE en TARWE was dienstelden dag: Rogge f 193,50 het Last. — Tarwe f 11,83 de Mudde.

BOTERPRIJZEN, bedongen door het FRIESCH GENOOTSCHAP van Proefandervindelijke Landbouw.
LEEWARDEN, Vrijdag den 27 September 1839: Fulk Boter f 34,00.

